

פקודא בְּתַר דָּא, לְתַת לְלוּיִם עָרִים לְשַׁבֵּת. וּבְגִין דְּאִינוּן לָא אֲשַׁתְּפוּ בְּעַגְלָא, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא חֵלֶק לֹון לְגַבְיָה. לְמַהוּ מְנַגְנִין לִיה בְּכַמָּה מֵינֵי נַגּוּן. דְּכַהֲנִים בְּעַבּוּדְתָן, וְלוּיִים לְשִׁירָם וְלוּזְמָרָם, וְיִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. כְּהֻנִּים בְּעַבּוּדְתָם, דְּאִית תְּמֹן בְּמָה פְּקוּדִין.

פקודא חד, לַעֲשׂוֹת שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה. ב', לְוִיִּים שׁוֹמְרִין בַּמִּקְדָּשׁ. ג', יִשְׂרָאֵל לִירָא מִן הַמִּקְדָּשׁ. ד', עַבּוּדַת הַלוּיִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. ה', לְהַקְטִיר קִטְרֵת פְּעַמִּים. ו', כְּהֻנִּים תּוֹקְעִים בַּחֲצוֹצְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. ז', לְקַדֵּשׁ זֶרַע אֶהְרֹן בַּמִּקְדָּשׁ. ח', לְלַבּוֹשׁ בְּגָדֵי כַהֲנֵה בַּמִּקְדָּשׁ. ט', רְחִיצַת יָדַיִם וְרַגְלַיִם, לַעֲבֹד בַּמִּקְדָּשׁ.

י', לְהִיּוֹת הַכְּהֻנִּים עוֹשִׂים קְרִבְנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"א, לְפָדוֹת פְּסוּלֵי הַמּוֹקְדָּשִׁין. י"ב, קְרִבְן הַיּוֹלֵדֶת בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. י"ג, לְמַלּוֹחַ קְרִבְנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"ד, לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו, לַעֲשׂוֹת הַחֲטָאֵת כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ז, אֲכִילַת קִדְשִׁים כַּמִּשְׁפָּט לַכְּהֻנִּים. י"ז, אֲכִילַת שְׂרָי מִנְחוֹת. ח"י, לַעֲשׂוֹת מִנְחוֹת כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו, לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ז, אֲכִילַת קִדְשִׁים כַּמִּשְׁפָּט לַכְּהֻנִּים. י"ז, אֲכִילַת שְׂרָי מִנְחוֹת. ח"י, לַעֲשׂוֹת מִנְחוֹת כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו, לְהִבְיָא קְרִבְנוֹת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כ"ו, לְהִבְיָא נְדָר אוֹ נִדְבָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כ"א, לְהִבְיָא קְרִבְנוֹת קִדְשִׁים תְּמוּרוֹת וְוִלְדוֹת. כ"ב, לְהַקְרִיב שְׁנֵי תְּמִידִין כַּהֲלִכְתָּן. כ"ג, לְהַדְלִיק אֵשׁ תְּמִיד עַל הַמִּזְבֵּחַ. כ"ד, לַעֲשׂוֹת תְּרוּמַת הַדֶּשֶׁן. כ"ה, לְהַדְלִיק נְרוֹת הַמִּנְוָרָה. כ"ו, לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם. כ"ז, לְהַקְרִיב מוֹסֵף בְּשַׁבָּת. כ"ח, לְהַסְדִיר לֶחֶם וּלְבוֹנָה. כ"ט, לְהַקְרִיב קְרִבְן מוֹסֵף בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ. ל', לְהַקְרִיב בְּזֵי יְמֵי הַפֶּסַח. ל"א, לְהַקְרִיב בַּיּוֹם הָעוֹמֵר כֶּבֶשׂ לְעוֹלָה. ל"ב, לְהַקְרִיב (קְרִבְנוֹ) הָעוֹמֵר. (הֵינּוּ סְפִירַת הָעוֹמֵר) ל"ג, לְהַקְרִיב קְרִבְן מוֹסֵף בְּשַׁבּוּעוֹת. ל"ד, לְהַקְרִיב שְׁתֵּי הַלֶּחֶם בְּשַׁבּוּעוֹת. ל"ה, לְהַקְרִיב מוֹסֵף בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. ל"ו, לְהַקְרִיב מוֹסֵף בַּיּוֹם

מִצְוָה אַחַר זֶה - לְתַת לְלוּיִם עָרִים לְשַׁבֵּת. וּמִשׁוּם שֶׁהֵם לֹא הִשְׁתַּתְּפוּ בְּעַגְלָא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֵלֶק אוֹתָם אֲלֵיו, שְׂיִהְיוּ מְנַגְנִים לוֹ בְּכַמָּה מֵינֵי נַגּוּן. שְׁכַהֲנִים בְּעַבּוּדְתָם, וְלוּיִים לְשִׁירָם וְלוּזְמָרָם, וְיִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. כְּהֻנִּים בְּעַבּוּדְתָם, שְׂיֵשׁ שָׁם פְּמָה מִצְוֹת. מִצְוָה אַחַת - לַעֲשׂוֹת שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה. ב' - לְוִיִּים שׁוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ. ג' - יִשְׂרָאֵל לִירָא מִן הַמִּקְדָּשׁ. ד' - עַבּוּדַת הַלוּיִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. ה' - לְהַקְטִיר קִטְרֵת פְּעַמִּים. ו' - כְּהֻנִּים תּוֹקְעִים בַּחֲצוֹצְרוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. ז' - לְקַדֵּשׁ זֶרַע אֶהְרֹן בַּמִּקְדָּשׁ. ח' - לְלַבּוֹשׁ בְּגָדֵי כַהֲנֵה בַּמִּקְדָּשׁ. ט' - רְחִיצַת יָדַיִם וְרַגְלַיִם לַעֲבֹד בַּמִּקְדָּשׁ. י' - לְהִיּוֹת הַכְּהֻנִּים עוֹשִׂים קְרִבְנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"א - לְפָדוֹת פְּסוּלֵי הַמּוֹקְדָּשִׁים. י"ב - קְרִבְן הַיּוֹלֵדֶת בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. י"ג - לְמַלּוֹחַ קְרִבְנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. י"ד - לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו - לַעֲשׂוֹת הַחֲטָאֵת כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ז - אֲכִילַת קִדְשִׁים כַּמִּשְׁפָּט לַכְּהֻנִּים. י"ז - אֲכִילַת שְׂרָי מִנְחוֹת. ח"י - לַעֲשׂוֹת מִנְחוֹת כַּמִּשְׁפָּטָה. ט"ו - לְהִבְיָא קְרִבְנוֹת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כ"ו - לְהִבְיָא נְדָר אוֹ נִדְבָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. כ"א - לְהִבְיָא קְרִבְנוֹת קִדְשִׁים, תְּמוּרוֹת וְוִלְדוֹת. כ"ב - לְהַקְרִיב שְׁנֵי תְּמִידִין כַּהֲלִכְתָּן. כ"ג - לְהַדְלִיק אֵשׁ תְּמִיד עַל הַמִּזְבֵּחַ.

כ"ד - לַעֲשׂוֹת תְּרוּמַת הַדֶּשֶׁן. כ"ה - לְהַדְלִיק נְרוֹת הַמִּנְוָרָה. כ"ו - לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם. כ"ז - לְהַקְרִיב מוֹסֵף בְּשַׁבָּת. כ"ח - לְהַסְדִיר לֶחֶם וּלְבוֹנָה. כ"ט - לְהַקְרִיב קְרִבְן מוֹסֵף בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ. ל' - לְהַקְרִיב בְּזֵי יְמֵי הַפֶּסַח. ל"א - לְהַקְרִיב בַּיּוֹם הָעוֹמֵר כֶּבֶשׂ לְעוֹלָה. ל"ב - לְהַקְרִיב (קְרִבְנוֹ) הָעוֹמֵר. (הֵינּוּ סְפִירַת הָעוֹמֵר). ל"ג - לְהַקְרִיב קְרִבְן מוֹסֵף בְּשַׁבּוּעוֹת. ל"ד - לְהַקְרִיב שְׁתֵּי הַלֶּחֶם בְּשַׁבּוּעוֹת. ל"ה - לְהַקְרִיב מוֹסֵף בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. ל"ו - לְהַקְרִיב מוֹסֵף

הפפורים. ל"ז, להקריב מוסף בז' ימי החג. ל"ח, להקריב מוסף בשמיני עצרת. ט"ל, לשרוף את הנותר באש. מ', לשרוף קדשים שנטמאו. מ"א, לעבוד כהן גדול ביום הפפורים.

מ"ב, המועל בהקדש קרן וחומש. מ"ג, (ס"א להביא החומש קרן חטאת על חטא) קרבן חטאת. מ"ד, אשם תלוי על ספקו. מ"ה, קרבן אשם ודאי, על הידוע. מ"ו, קרבן עולה ויורד. מ"ז, קרבן סנהדרי גדולה שטעו. מ"ח, להקריב הזב אחר שיטהר. מ"ט, קרבן זבה אחר שתטהר. נ', קרבן יולדות. נ"א, קרבן מצורעים, מתמן ואילף שאר פקודין.

מארי מתיבתאן, באומאה עליכו, לא תעדו מני, עד דאתקין קרבנין לקודשא בריה הוא. דשכינתא איהי קרבן ליי, בכל אבר ואבר דמלפא, בחבורא שלים, בדבר ונוקבא. בכל אברים, דאינון: מנהון ברישא, עיינין בעיינין. אודנין (דף ק"ט ע"ב) לגבי אודנין. חוטמא בחוטמא. אנפין באנפין. פומא בפומא. פגון (מלכים ב ד) וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו. ובדא הוה מחיה הילד. והכי ידיו דמלפא, עם ידיו דמטרוניתא, גופא בגופא, בכל אברים דיליה. קרבנא שלים.

דבר נש בלא אתתא, פלגו גופא איהו, ושכינתא לא שריא עליה. הכי (ס"א כד) קדשא בריה הוא, לאו איהו בקרבנא עם שכינתא, בכל ישראל, דאינון אנשי מדות, דאינון אברים דילה. עלת העלות לא שריא תמן, וכאלו לא הוה קדשא בריה הוא חד, בתר דלאו איהו עם שכינתיה. ובחוצה לארץ דשכינתא מרחקא מן בעלה, אתמר כל הדר בחוצה לארץ, דומה כמי שאין לו אלוה. בגין דלית תמן קרבנין בחוצה לארץ. ולזמנא דקודשא בריה הוא מתקרב עם שכינתיה, אתקנים ביה האי קרא, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. ועלת העלות שריא עליהו.

נאמר, כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. משום שאין שם קרבנות בחוצה לארץ. ובזמן שהקדוש ברוך הוא מתקרב עם שכינתו, יתקנים בו הפסוק הזה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ועלת העלות שורה עליהם.

ביום הפפורים. ל"ז - להקריב מוסף בשבעת ימי החג. ל"ח - להקריב מוסף בשמיני עצרת. ט"ל - לשרוף את הנותר באש. מ' - לשרוף קדשים שנטמאו. מ"א - לעבוד כהן גדול ביום הפפורים. מ"ב - המועל בהקדש, קרן וחומש. מ"ג - (להביא החומש קרבן חטאת על חטא) קרבן חטאת. מ"ד - אשם תלוי על ספקו. מ"ה - קרבן אשם ודאי, על הידוע. מ"ו - קרבן עולה ויורד. מ"ז - קרבן סנהדרי גדולה שטעו. מ"ח - להקריב הזב אחר שיטהר. מ"ט - קרבן זבה אחר שתטהר. נ' - קרבן יולדות. נ"א - קרבן מצורעים. משם ואילף שאר המצוות.

בערי הישיבות, בשבועה עליכם, אל תזונו ממני עד שאתקין קרבנות לקדוש ברוך הוא, שהשכינה היא קרבן לה' בכל איבר ואיבר של המלף, בחבור שלם, בזכר ונקבה. בכל האיברים, שהם: מהם בראש, עינים בעינים, אזנים לגבי אזנים, חטם בחטם, פנים בפנים, פה בפה, כגון (מלכים-ב ד) וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו. ובזה היה מחיה את הילד. וכף ידי המלף עם ידי הגבירה, גוף בגוף, בכל איבריו. קרבן שלם.

שכן אדם בלי אשה הוא חצי גוף, ואין השכינה שורה עליו. כף (פאשר) הקדוש ברוך הוא, הוא אינו בקרבן עם השכינה, בכל ישראל, שהם אנשי מדות, שהם האיברים שלה. עלת העלות לא שורה שם, וכאלו לא היה הקדוש ברוך הוא אחד, מאחר שהוא אינו עם שכינתו. ובחוצה לארץ, שהשכינה מרחקת מבעלה, נאמר, כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. משום שאין שם קרבנות בחוצה לארץ. ובזמן שהקדוש ברוך הוא מתקרב עם שכינתו, יתקנים בו הפסוק הזה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ועלת העלות שורה עליהם.

אף על גב שתקנו האבות תפלות במקום קרבנות, זה הוא לקרב נפשות ורוחות ונשמות, שהם שכליים לקדוש ברוך הוא ושכינתו כאיברים לגבי הגוף. אבל מצד הפסאות והמלאכים, שהם גופים ואיברים שמחוץ למלך ומהגבירה, אין שם קרבן. ולכן נאמר בפסא, (שמות יז) ויאמר כי יד על פס יה. (כס, חסר מכס יז) חסר משם (ירמיה יז) פסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו. ואברין בפרודא מן גופא. איהו לגו, ואינון לבר. הך הוא דכתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חוצה, חוצה ודאי.

יהי רצון שלך, להחזירנו לבית המקדש, לקיים התפלה שבארוה הקדמונים: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן, כל אחד בסדורו, ומוספים כהלכתם. שפעת מחוץ לארץ אין שם קרבנות, כמו הגופים של הבריאה, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו, מצד האצילות שלו, אין שם פרוד והפרדה. שהשכינה היא יחודו וברכתו וקדשתו, ולא נקראת גוף אלא כשהתגשמו בפסאות. ומלאכי הבריאה כמו נשמה שמתלבשת בגוף שפל. ולכן, כשהשכינה היא מחוץ להיכל בית המקדש ומחוץ לכסאותיה, כפיכול כאלו לא הייתה אחד עמו.

מצד הפסא העליון שהוא גוף לקדוש ברוך הוא, והמלאכים שתלויים ממנו, כמו איברים שתלויים מן הגוף, שהם זכרים. והנשמות שנגזרו ממנו זכרים, וכל הנשמות שתלויים ממנו נקבות, והמלאכים שתלויים מאותו פסא נקבות, וקרבתם לקדוש ברוך הוא ושכינתו.

כך יחוד הקדוש ברוך הוא ושכינתו, אף על גב שהם פנשמות לגבי הפסא והמלאכים, כף הם

אף על גב דתקינו אבהן צלותין באתר דקרננין. הא איהו לקרבא נפשין ורוחין ונשמתין דאינון שכליים לקודשא בריה הוא ושכינתיה. פאברין לגבי גופא אבל מסטרא דכורסיין ומלאכין, דאינון גופין ואברין, דלבר ממלפא וממטרוניתא, לית תמן קרבנא. ובגין דא אתמר בכורסייא, (שמות יז) ויאמר פי יד על פס יה. (כס, חסר מכס א) ('נ"א ה"ו חסר משם הוי"ה) (ירמיה יז) פסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו. ואברין בפרודא מן גופא. איהו לגו, ואינון לבר. הך הוא דכתיב, (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חוצה, חוצה ודאי.

יהא רענא דילך, לאחזרא לן לבי מקדשא, לקיים צלותא דאוקמוה קדמאי, יהי רצון מלפניך יי' אלקינו ואלקי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן. כל חד בסדורא דיליה, ומוספין כהלכתן. דכען לבר מארעא דישראל, לית תמן קרבנן, כגופין דבריאה, דקודשא בריה הוא ושכינתיה, מסטרא דאצילות דיליה, לית תמן פרודא ואפרשותא. דשכינתא איהי יחודיה, וברכתיה, וקדושתיה. ולא אתקריאת גופא, אלא כד אתגשמו בכורסיין, ומלאכין דבריאה, פנשמתא דאתלבשא בגופא שפלה. ובגין דא, פד שכינתא איהי לבר מהיכלא דבי מקדשא, ולבר מפורסיין דילה, כפיכול כאלו לא הוה חד עמיה.

מסטרא דכסא עליון דאיהו גופא לקודשא בריה הוא, ומלאכין דתליין מגיה, פאברין דתליין מן גופא, דאינון דכורין. ונשמתין דאתגזרו מגיה דכורין. פסא תנינא, גופא דשכינתא, וכל נשמתין דתליין מגיה, נוקבין. ומלאכין דתליין מההוא פורסייא, נוקבין. וקריבו דלהון בקודשא בריה הוא ושכינתיה.

הכי יחוד קדשא בריה הוא ושכינתיה, אף על גב דאינון והנשמות שנגזרו ממנו זכרים. הפסא השני גוף השכינה, וכל הנשמות שתלויים ממנו נקבות, והמלאכים שתלויים מאותו פסא נקבות, וקרבתם לקדוש ברוך הוא ושכינתו.

פְּנִשְׁמַתִּין לְגַבֵּי כוֹרְסֵיָא וּמְלֹאכִין, הָכִי אֵינוֹן לְגַבְיָה עֵלְת הָעֵלוֹת, פְּגוּפָא, דְּאַנְתָּהּ הוּא דְמֵיחַד לִוְן, וּמְקַרְב לִוְן, וּבְגִין דָּא אָמוּנָה דִילָךְ בְּהוֹן, וְאַנְתָּה לִית עֲלֶךְ נִשְׁמַתָּא, דְתַהוּי אַנְתָּה פְּגוּפָא לְגַבְיָה, דְאַנְתָּה הוּא נִשְׁמָה לְנִשְׁמוֹת, וְלִית נִשְׁמָה עֲלֶךְ, וְלֹא אֱלֹהָא עֲלֶךְ, אַנְתָּה לְבַר מַפְלָא, וְלִגְאוּ מַפְלָא, וְלִכְל סְטָרָא, וְלֵעִילָא מַפְלָא, וְלִתְתָא מַפְלָא. וְלִית אֱלֹהָא אַחְרָא, עִילָא וְתַתָּא, וּמַפְל סְטָרָא, וּמַלְגוּ דְעֶשֶׂר סְפִירָן, דְמְנַהוֹן כְּלָא, וּבְהוֹן כְּלָא תְלִיא וְאַנְתָּה בְּכָל סְפִירָה, בְּאַרְפָּה וּרְחֻבָּה, עִילָא וְתַתָּא, וּבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וּבְעוֹבֵי דְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה.

וְאַנְתָּה הוּא דְמְקַרְב לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה, וּבְכָל עַנְפִין דְנַהוּרִין דְתַלְיִין מְנַהוֹן, כְּגַרְמִין, וּגִידִין, וְעוֹר, וּבִשָׁר, דְתַלְיִין מִן גּוּפָא. וְאַנְתָּה לִית לָךְ גּוּפָא, וְלֹא אַבְרַיִם, וְלִית לָךְ נִוּקְבָא. אֱלֹא אַחַד בְּלָא שְׁנִי. יְהֵא רַעוּא דִילָךְ, דְתַקְרַב אַנְתָּה שְׂכִינְתָּא לְגַבֵּי קְדֻשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּכָל דְרַגְיִן דְאֵינוֹן אֲצִילוֹת דִילָהּ, דְאֵינוֹן נִשְׁמַתִּין דְבַעֲלֵי מַדּוֹת. נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל. חֲכָמִים. נְבוֹנִים. חֲסִידִים. גְּבוּרִים. אַנְשֵׁי אֱמֶת. נְבִיאִים. צַדִּיקִים. מְלָכִים. כְּלָהוּ דְאֲצִילוֹת. דְאֵית אַחְרֵינִין דְבְרִיאָה.

דְשְׂכִינְתָּא אִיהִי קְרַבָּן, שְׁמֵן הַמְשַׁחָה. מִימִינָא שְׁמֵן לְמָאוֹר, כְּגוֹן (בְּרַאשִׁית א) אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל. שְׁמֵן מִשְׁחַת קְדֻשָׁא אִיהוּ מַסְטָרָא דְשְׂמָאֲלָא, דְאַתְמַר בְּהּ וּקְדֻשַׁת אֶת הַלְוִיִם. שְׁמֵן כְּתִית, אִיהִי מַסְטָרָא דְצַדִּיק, דְאִיהוּ כְּתִישׁ כְּתִישִׁין מְאֻבְרִין דְאֵינוֹן זִיתִים, לְאַחְתָּא מִשְׁחָא לְגַבֵּי פְתִילָה. פְתִילָה תְכֵלָא. וּגְבוּרָה מִתְּמָן אִיהִי יְרָאָה, וְלוֹיִם שׁוֹמְרִין הַמְקַדְּשׁ.

וּמִתְּמָן פְּקוּדָא לִירָא מִן הַמְקַדְּשׁ, וְאִיהוּ מִצּוֹת עֲבוּדַת הַלְוִיִם בְּמַקְדָּשׁ בְּכ"ד מִשְׁמֵרוֹת לְוִיִם דְבְּהוֹן לְוִיִם בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה הוּוּ מְזֻמְרִין קְדָמָךְ, לְסַלְקָא שְׂכִינְתָּא

לְגַבֵּיךְ עֵלְת הָעֵלוֹת, כְּגוּף, שְׂאֵתָה הוּא שְׂמִיחַד אוֹתָם וּמְקַרְב אוֹתָם, וְלִכְן אָמוּנְתָךְ בְּהֵם, וְאַתָּה אֵין נִשְׁמָה עֲלֶיךְ, שְׂתַהֲיָה אַתָּה כְּגוּף אֱלִיָּה, שְׂאֵתָה הוּא נִשְׁמָה לְנִשְׁמוֹת, וְאֵין נִשְׁמָה עֲלֶיךְ, וְלֹא אֱלֹהָ עֲלֶיךְ. אַתָּה מַחוּץ לְכָל, וּבְתוֹךְ הַכָּל, וְלִכְל צַד, וְלִמְעֵלָה מִהַכָּל, וְלִמְטָה מִהַכָּל. וְאֵין אֱלֹהָ אַחַר לְמַעְלָה וְלִמְטָה וּמַכָּל צַד, וּמִתּוֹךְ עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, שְׂמָהֶם הַכָּל, וּבְהֵם הַכָּל תְּלוּי, וְאַתָּה בְּכָל סְפִירָה, בְּאַרְפָּה וּרְחֻבָּה, לְמַעְלָה וְלִמְטָה, וּבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וּבְעוֹבֵי כָל סְפִירָה וּסְפִירָה.

וְאַתָּה הוּא שְׂמִיחַד אֶת הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְשְׂכִינְתּוֹ בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה, וּבְכָל הָעַנְפִים שֶׁל הַמָּאוֹרוֹת שְׂתִלוּיִים מֵהֶם, כְּעֲצָמוֹת, וּגִידִים, וְעוֹר, וּבִשָׁר, הַתְּלוּיִים מִן הַגּוּף. וְאַתָּה אֵין לָךְ גּוּף, וְלֹא אֵיבְרַיִם, וְאֵין לָךְ נְקֻבָּה. אֱלֹא אַחַד בְּלִי שְׁנִי. יְהִי רַצוֹן שְׁלָךְ, שְׂתַקְרַב אַתָּה אֶת הַשְּׂכִינָה לְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּכָל הַדְּרָגוֹת שֶׁהֵן אֲצִילוֹת שְׁלָה, שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת שֶׁל בַּעֲלֵי מַדּוֹת. נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל. חֲכָמִים. נְבוֹנִים. חֲסִידִים. גְּבוּרִים. אַנְשֵׁי אֱמֶת. נְבִיאִים. צַדִּיקִים. מְלָכִים. כְּלָם מְאֲצִילוֹת, שִׂישׁ אַחְרֵים שֶׁל בְּרִיאָה.

שְׂחִשְׂכִינְתָּא הִיא קְרַבָּן, שְׁמֵן הַמְשַׁחָה. מִימִין שְׁמֵן לְמָאוֹר, כְּגוֹן (בְּרַאשִׁית א) אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל. שְׁמֵן מִשְׁחַת קְדֻשָׁא הוּא מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׂנַאֲמַר בּוּ וּקְדֻשַׁת אֶת הַלְוִיִם. שְׁמֵן כְּתִית הוּא מִצַּד שֶׁל צַדִּיק, שֶׁהוּא כּוֹתֵשׁ כְּתִישׁוֹת מְאֻבְרִים, שֶׁהֵם זִיתִים, לְהוֹרִיד שְׁמֵן לְגַבֵּי פְתִילָה, פְתִיל תְּכֵלָת.

וְהַגְּבוּרָה מִשָּׁם הִיא יְרָאָה, וְלוֹיִם שׁוֹמְרִים הַמְקַדְּשׁ. וּמִשָּׁם מִצּוּהָ לִירָא מִן הַמְקַדְּשׁ, וְהִיא מִצּוֹת עֲבוּדַת הַלְוִיִם בְּמַקְדָּשׁ בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת לְוִיִם שֶׁבֵּהֵן הִיוּ מְזֻמְרִים לְוִיִם בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה לְפָנֶיךָ לְהַעֲלוֹת שְׂכִינָה, שֶׁהִיא שִׁירָה וּזְמֵרָה, בְּהֵם